

Powstanie Polskiego Towarzystwa Estetycznego

Przez wiele lat estetycy w Polsce skupieni byli wokół Sekcji Estetyki założonej w 1961 roku przez Profesora Romana Ingardena przy Polskim Towarzystwie Filozoficznym. Kolejni, po Romanie Ingardenie, przewodniczący Sekcji - profesorowie Władysław Tatarkiewicz, Stefan Morawski, Anna Zeidler-Janiszewska - reprezentowali estetykę polską w ramach struktur Międzynarodowego Towarzystwa Estetycznego (IAA), gdzie Sekcja występowała, pośród innych narodowych towarzystw estetycznych, pod - nie w pełni zgodną z faktycznym stanem rzeczy - nazwą Polish Association of Aesthetics.

Wiosną 2001 roku prof. Anna Zeidler-Janiszewska zwróciła się do mnie z prośbą o zastąpienie jej w funkcji przewodniczącej Sekcji, której sama dalej pełnić nie mogła z powodu sytuacji rodzinnej. Po mojej wstępnej zgodzie sugestia zmiany przewodniczącego Sekcji została przekazana ówczesnemu prezydentowi International Association for Aesthetics- Alesovi Erjavcovi.

Na skutek zaistniałych nowych okoliczności nie doszło do formalnego przeprowadzenia zmiany. Podczas Kongresu Estetycznego w Tokio w sierpniu 2001 roku uczestnicy z Polski zostali poinformowani przez ustępującego prezydenta Erjaveca o wykreśleniu Sekcji ze struktur IAA. Zarazem zostaliśmy zachęceni, także przez nowe władze IAA z prezydentem Ken-ichi Sasaki na czele, do jak najszybszego ukonstytuowania Polskiego Towarzystwa Estetycznego. Powstała bowiem dziwna dysproporcja pomiędzy faktycznym wkładem polskiej estetyki w estetykę światową a niezbyt sprawną w porównaniu z innymi towarzystwami strukturą reprezentacyjną, nie w pełni autonomiczną, bo stanowiącą integralną część innego Towarzystwa. Powszechne zdziwienie budził nagle jasno uświadomiony fakt, że właśnie w Polsce, gdzie estetyka znalazła warunki dla swego rozkwitu a prace wybitnych jej przedstawicieli zyskały renomę światową, nie istnieje autonomiczne towarzystwo estetyczne, podczas gdy towarzystwa takie istniały już od dawna we wszystkich krajach posiadających akademickich uczonych w zakresie estetyki.

Zawiązana w Tokio grupa inicjatywna powierzyła mi funkcję ukonstytuowania i rejestracji Polskiego Towarzystwa Estetycznego. Podczas tego pierwszego spotkania w Tokio mówiliśmy o konieczności rozszerzenia formuły członkostwa w PTE tzn. wyjścia poza krąg estetyki ściśle filozoficznej w stronę osób uprawiających historyczną, teoretyczną i krytyczną refleksję nad sztuką. Z tego względu już grupa członków założycieli została poszerzona do 24 osób (w stosunku do wymaganej liczby 15), obejmując obok reprezentantów estetyki filozoficznej także przedstawicieli świata sztuk pięknych, architektury, filmoznawstwa, mediów, muzyki, pedagogiki i nauk o kulturze. Przyświecała nam także idea, by pośród członków założycieli znaleźli się ludzie łączący teoretyczną myśl nad sztuką z praktyką artystyczną oraz przedstawiciele zarówno różnych ośrodków jak i różnych generacji estetyki polskiej.

30 stycznia 2002, po zakończeniu wstępnych prac, odbyło się w Krakowie Zebranie Założycielskie, na którym członkowie założyciele wyłonili spośród siebie trzyosobowy Komitet Założycielski w składzie: dr hab. Teresa Pękała (UMCS), prof. Antoni Porczak (ASP), prof. Krystyna Wilkoszewska (UJ) oraz podjęli uchwałę o powołaniu do życia stowarzyszenia o nazwie Polskie Towarzystwo Estetyczne. Wniosek wraz z uzgodnionym przez członków założycieli Statutem został złożony w Sądzie

Rejonowym, w odpowiednim Wydziale Krajowego Rejestru Sądowego. Pod koniec maja 2002 Sąd Rejonowy postanowił "wpisać do Krajowego Rejestru Sądowego - Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej - stowarzyszenie pod nazwą POLSKIE TOWARZYSTWO ESTETYCZNE, z siedzibą: Polska, woj. Małopolskie, miejsc. 31 044 Kraków, ul. Grodzka 52/44."

W dniu 29 czerwca 2002 odbyło się pierwsze Walne Zgromadzenie Polskiego Towarzystwa Estetycznego, na którym wybrano władze oraz przedyskutowano kierunki działalności i rozwoju.

Chciałabym podziękować za obdarzenie mnie zaufaniem zarówno co do misji założenia Towarzystwa jak i kierowania jego pracami w pierwszym, najtrudniejszym okresie. Olbrzymie wsparcie duchowe, jakie otrzymałam od członków założycieli, od nestorów estetyki polskiej i od pełnych zapału i chęci współpracy estetyków młodszych generacji, od reprezentantów estetyki innych niż uniwersytety jednostek badawczych, a także od władz IAA pozwala mieć nadzieję, że powstałe PTE zaznaczy swą obecność w kulturalnym życiu kraju.

Estetyka filozoficzna będzie stanowiła trzon i oparcie dla naszej działalności, niemniej - jak już zostało powiedziane - będziemy się starali pozyskać wybitnych przedstawicieli estetyki z kręgów pozafilozoficznych. Jest to dobra tradycja rozwijana z powodzeniem przez narodowe towarzystwa estetyczne w innych krajach.

Powstanie PTE jako autonomicznego stowarzyszenia pozwoli nam na rozwijanie współpracy z analogicznymi towarzystwami zagranicą; zwłaszcza binarne konferencje powiązane z wymianą studentów oraz gościnnymi wykładami zasługują tu na szczególną uwagę.

Ogólnopolskie stowarzyszenie winno przyczynić się do ożywienia i integracji życia estetycznego w kraju. W najbliższym czasie planowane jest:

A/ powołanie Rady Programowej;

B/ organizowanie co cztery lata Polskiego Kongresu Estetyki;

C/ organizowanie gościnnych wykładów z estetyki w różnych ośrodkach akademickich w Polsce;

D/ wydawanie w krytycznym opracowaniu, także dla potrzeb dydaktyki, dzieł Klasyki Estetyki Polskiej;

E/ inspirowanie i wspomaganie prac translatorskich, zwłaszcza w zakresie estetyki najnowszej;

F/ wydawanie dwa razy do roku biuletynu informacyjnego PTE.

Plany te będą mogły się w pełni urzeczywistnić tylko dzięki współpracy całego polskiego środowiska estetycznego.

Krystyna Wilkoszewska

Sierpień 2002

Notka o powstaniu grupy inicjatywnej mającej na celu powołanie Polskiego Towarzystwa Estetycznego

Polscy uczestnicy Międzynarodowego Kongresu Estetycznego w Tokyo zostali powiadomieni przez Komitet Wykonawczy Międzynarodowej Asocjacji Estetycznej (IAA), że Sekcja Estetyki PTF, która była kolektywnym członkiem IAA (podobnie jak narodowe towarzystwa estetyczne poszczególnych krajów) została skreślona z listy członków ze względu na nie uiszczanie składek do IAA oraz małą działalność naukową. Władze IAA sugerowały równocześnie, byśmy, wzorem innych krajów, powołali Polskie Towarzystwo Estetyczne. Część polskich uczestników kongresu (m. in. prof. A. Grzegorzczak, prof. E. Rewers, prof. K. Wilkoszewska, dr P. Przybysz i niżej podpisany tj. B. Dziemidok) na doraźnie zwołanym spotkaniu postanowiła powołać grupę inicjatywną i poprosić prof. Krystynę Wilkoszewską o zrealizowanie tego projektu aż do oficjalnego powołania Polskiego Towarzystwa Estetycznego. Uważaliśmy także, że zarówno dorobek naukowy prof. Wilkoszewskiej jak też jej doświadczenia organizacyjne czynią z niej znakomitego kandydata na pierwszego prezesa PTE. Dzięki aktywności prof. K. Wilkoszewskiej oba zadania tzn.: 1. utworzenie grupy inicjatywnej złożonej z wybitnych polskich estetyków oraz 2. powołanie Polskiego Towarzystwa Estetycznego zostały zrealizowane. Na I zebraniu PTE prof. Wilkoszewska wybrana została prezesem PTE.

Bohdan Dziemidok

Prof. Dr. Krystyna Wilkoszewska,

President of the Polish Association of Aesthetics

Tokyo,

August 2nd, 2002

Dear Prof. Wilkoszewska and dear Colleagues,

I heartily congratulate you for the establishment of the Polish Association of Aesthetics. I share your please and feel very happy with this wonderful news because we have been considering the lack of any academic society specialized in aesthetics in Poland as one of the most surprising anomalies: all philosophers

working in aesthetics recognize the importance of the contributions which have been made by Polish colleagues.

Besides a personal sympathy with the Polish culture, I know that you take a particular stance vis-a-vis the Western philosophical tradition, in which you take part. That means, you are in a specially favorable situation for creating a new aesthetics fitting to the new civilization to come. I am sure that, with this inauguration of the Polish Association of Aesthetics, you will accelerate your works and intensify your presence in the international scene of aesthetics.

Sincerely yours,

Prof. Dr. Ken-ichi Sasaki

The President of the International Association for Aesthetics

Od sekcji estetycznej PTF do autonomicznego Towarzystwa Estetycznego

Utworzenie Sekcji Estetycznej przy tak szacownym Towarzystwie jak Polskie Towarzystwo Filozoficzne miało i ma nadal swoje dobre strony. Czujemy się częścią większej całości, co nie jest bez znaczenia w sytuacji, gdy estetyka przekracza granice swej filozoficznej autonomii. Z drugiej jednak strony do Towarzystwa należą w przeważającej większości "profesjonalni" filozofowie akademicy. Sekcja ma też ograniczoną zdolność bycia samodzielnym partnerem autonomicznych Towarzystw Estetycznych jakie funkcjonują w innych krajach i zrzeszają się w Międzynarodowy, Towarzystwie Estetycznym. Ten ostatni wzgląd sprawia, iż nie zawieszając naszej indywidualnej przynależności do PTF i nie rezygnując z ewentualnych działań w ramach sekcji (jeśli takowe są podejmowane - a na przykład w Warszawie są), rozpoczynamy działalność w autonomicznym ogólnopolskim Towarzystwie Estetycznym. Skupiać ma ono - z założenia - nie tylko estetyków uniwersyteckich z Instytutów Filozofii, ale i reprezentantów innych uczelni, zwłaszcza artystycznych, którzy na różnych polach swej aktywności z problematyką estetyczną się stykają: muzyków, plastyków, architektów. Także jednak historyków i krytyków różnych dziedzin sztuki oraz pedagogów zajmujących się problematyką wychowania estetycznego. Polskie Towarzystwo Estetyczne stworzy, mam nadzieję, płaszczyzny integracji i wymiany myśli między tymi (i innymi) izolowanymi dotąd na ogół środowiskami, a także płaszczyzny owocnego współdziałania (konferencje, wydawnictwa, czasopisma) z odpowiednimi towarzystwami zagranicznymi. Nie wyklucza to - raz jeszcze podkreślę - kontynuowania działań w ramach PTF - u, tam zwłaszcza, gdzie działania takie były podejmowane i wytworzyła się odpowiednia tradycja.

Anna Zeidler - Janiszewska,

Uniwersytet Łódzki

Informacja dotycząca głosowania, uchwał i składu osobowego PTE

Na pierwszym Walnym Zgromadzeniu PTE, które odbyło się w dniu 29 czerwca 2002 roku, w Instytucie Filozofii UJ, członkowie-założyciele Stowarzyszenia przeprowadzili głosowania i podjęli następujące uchwały:

1. Dotyczącą wyboru Prezesa Zarządu PTE. Prezesem Zarządu PTE została wybrana jednogłośnie prof. dr hab. Krystyna Wilkoszewska.
2. Dotyczącą pięcioosobowego składu Zarządu PTE (jednogłośnie).
3. Dotyczącą składu Zarządu PTE. Do Zarządu, oprócz Prezesa Zarządu, wybrano jednogłośnie: Dr hab. Teresę Pękale, Prof. Antoniego Porczaka, Dr Piotra Winskowskiego, Dr Marię Popczyk.
4. Dotyczącą składu Komisji Rewizyjnej PTE. Do Komisji Rewizyjnej PTE wybrano jednogłośnie: Prof. dr hab. Krzysztofa Lenartowicza, Dr Piotra Przybysza, Prof. Krzysztofa Sz wajgiera.
5. Dotyczącą przyjęcia Członków Honorowych do PTE: Prof. dr hab. Stefana Morawskiego i Prof. dr hab. Marii Gołaszewskiej (jednogłośnie).

.... Na pierwszym zebraniu Zarządu PTE, które odbyło się w dniu 29 czerwca 2002 roku, w Instytucie Filozofii UJ ukonstytuował się Zarząd PTE w składzie:

1. Prof. dr hab. Krystyna Wilkoszewska - Prezes Zarządu
2. Dr hab. Teresa Pękala - Wiceprezes Zarządu
3. Prof. Antoni Porczak - Wiceprezes Zarządu
4. Dr Piotr Winski - Sekretarz
5. Dr Maria Popczyk - Skarbnik

.... Na pierwszym zebraniu Komisji Rewizyjnej PTE, które odbyło się w dniu 29 czerwca 2002 roku, w Instytucie Filozofii UJ ukonstytuowała się Komisja Rewizyjna, a jej przewodniczącym wybrano dr Piotra Przybysza.

CZŁONKOWIE HONOROWI POLSKIEGO TOWARZYSTWA ESTETYCZNEGO

Stefan Morawski

Książki.

Rozwój myśli estetycznej od Herdera do Heinego: Warszawa PWN 1957; Studia z historii myśli estetycznej XVIII i XIX wieku. Warszawa 1961; Myśli o sztuce w dobie romantyzmu. Warszawa 1961 (antologia); .Między tradycją a wizją przyszłości. Warszawa 1964; Absolut i forma. Studium egzystencjalistycznej estetyki A. Malraux. Kraków 1966; Assoluto e Forma. Bari Dedalo Libri 1971; L'Absolu et la Forme. Paris Ed. Klincksieck 1972; O przedmiocie i metodzie estetyki. Warszawa 1973; Il marxismo a l'estetica. Roma Ed. Riuniti 1973; Marx and Engels on Literature and Art. Ed. by L. Baxandall and S. Morawski. Wstęp. Milwaukee 1974; (antologia); Przedmiot i metoda estetyki. Belgrad Nalit 1974; Inquiries into the Fundamentals of Aesthetics. Cambridge Mass. 1974; Reflexiones sobre estetica marxista. Mexico DF Ed. Eva 1977; Marxismul si estetica. Buquresti Ed. Meridiane 1977 t. 1 i 2; Fundamentos de estetica. Barcelona Ed. Peninsula 1977; Marx and Engels on Literature and Art. London 1977 (wyd. II);. Marksizam i estetika. Titograd 1981 t. 1 i 2; Na zakręcie: od sztuki do po-sztuki, Kraków 1985; Zmierzch estetyki - rzekomy czy autentyczny (redaktor i autor wstępu), tom I i II Warszawa 1987; Główne nurty estetyki XX wieku. Zarys syntetyczny, Wrocław 1992; Pisma krytyczno-teoretyczne Georga Lukacsa 1908-1932, (wybór i wstęp) Warszawa 1994; Niewdzięczne rysowanie mapy...O postmodernie(izmie) i kryzysie kultury, Toruń 1999.

Życie.

Stefan Morawski urodził się 20 października 1921 roku w Krakowie. Maturę uzyskał w 1939 roku w gimnazjum w Łodzi, w której mieszkał od pięciu lat. W czasie II wojny światowej nauczał na tajnych kompletach w Krakowie, Częstochowie i Piotrkowie. Jako żołnierz Armii Krajowej brał udział w Powstaniu Warszawskim - był dowódcą drużyny, został ranny. W 1942 roku studiował filozofię i psychologię na tajnym Uniwersytecie Warszawskim. Absolutorium uzyskał w przeddzień powstania. Po powstaniu mieszkał krótko w Zakopanem, gdzie pracował jako posługacz domowy. Następnie przenosi się do Warszawy. Rozpoczyna studia medyczne, które przerywa, by wrócić - tym razem już na stałe - do zainteresowań filozoficznych. W kwietniu 1945 roku, jeszcze przed ukończeniem studiów, obejmuje stanowisko asystenta w Katedrze Historii Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Pracę magisterską O intelekcie i intuicji w systemach Bergsona i Russella pisał pod kierunkiem Władysława Tatarkiewicza, który był także promotorem jego pracy doktorskiej poświęconej estetyce Edmunda Burke'a i obronionej w 1947 r. Osiem lat później uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego. W międzyczasie ukończył również filologię angielską, którą studiował w Uniwersytecie Jagiellońskim i w Uniwersytecie w Sheffield. Podejmuje pracę w Katedrze Teorii Marksizmu w Wyższej Szkole Nauk Społecznych, potem kieruje Katedrą Podstaw Marksizmu-Leninizmu w Uniwersytecie Jagiellońskim. Równocześnie wykłada w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej, Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej i w Akademii Sztuk Pięknych. W 1952 r. zostaje pracownikiem Instytutu Sztuki, a cztery lata później - Katedry Estetyki w Uniwersytecie Warszawskim, której kierownikiem zostaje w 1962 roku. W tym samym roku inicjuje w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN spotkania w ramach ogólnopolskiego konwersatorium estetycznego, które odegrało ważną rolę w kształceniu kolejnych pokoleń polskich estetyków. Równocześnie, wraz z Władysławem Tatarkiewiczem, zaczyna współredagować Estetykę (w 1965 r. przekształconą w Studia Estetyczne.) W latach 1958-60 piastował funkcję prodziekana, a w latach 1965-67 - dziekana Wydziału Społeczno-Filozoficznego UW. W 1964 r. uzyskuje tytuł profesora. Po wypadkach 1968 roku Stefan Morawski został

zwolniony z Uniwersytetu Warszawskiego i przez kilkanaście lat nie prowadził na polskich uczelniach działalności dydaktycznej. Podejmuje pracę kustosa w Muzeum Narodowym, a od roku 1971 - aż do czasu przejścia na emeryturę - jest zatrudniony w Instytucie Sztuki PAN. Pod koniec lat siedemdziesiątych zakłada rocznik Polish Art. Studies, które w znaczący sposób przyczyniło się do popularyzacji w świecie polskiej myśli estetycznej.

.... Stefan Morawski wykładał na wielu uniwersytetach zagranicznych - m.in. w Stanach Zjednoczonych, Niemczech i Holandii. Był aktywnym uczestnikiem wszystkich najważniejszych międzynarodowych kongresów i konferencji filozoficznych oraz estetycznych. Przez wiele lat przewodniczący Sekcji Estetyki przy PTF. Jest honorowym przewodniczącym Międzynarodowego Stowarzyszenia Estetyków (IAA).

Roman Kubicki

Maria Gołaszewska

Książki

.... Twórczość a osobowość twórcy. Analiza procesu twórczego (Lublin 1958), Filozoficzne podstawy krytyki literackiej (Warszawa 1963), Odbiorca sztuki jako krytyk (1967), Świadomość piękna. Problem genezy, funkcji, struktury i wartości w estetyce (Warszawa 1970), Zarys Estetyki. Problematyka, metody, teorie (Warszawa 1973), Człowiek w zwierciadle sztuki. Szkic z pogranicza estetyki i antropologii filozoficznej (Warszawa 1977), Kultura estetyczna (Warszawa 1979), Estetyka rzeczywistości (Warszawa 1984), Estetyka i antyestetyka (Warszawa 1984), O naturze wartości estetycznych na tle sytuacji aksjologicznej (Kraków 1986), Kim jest artysta? (Warszawa 1986), W poszukiwaniu porządku świata (Warszawa 1987), Istota i istnienie wartości. Studium o wartościach estetycznych na tle sytuacji aksjologicznej (Warszawa 1990), Imiona miłości. Nowożytna myśl o życiu erotycznym (Kraków 1992), Fascynacja złem (Kraków - Warszawa 1994), Poetyka idei ogólnych (Kraków 1995), De educatione liber. Z doświadczeń nauczyciela akademickiego (1997), Estetyka pięciu zmysłów (Kraków - Warszawa 1997), Święto wiosny. Nauka o pięknie natury (Kraków 2000), Estetyka współczesności (Kraków 2001).

Prace redakcyjne

Kryzys estetyki (Kraków 1983), Ethos sztuki (Kraków 1985), Nauka o pięknie. Rozprawy z pogranicza estetyki, aksjologii ogólnej i antropologii filozoficznej (Kraków-Lublin 1990), Portret piękna (Kraków 1991), Metrum of Art (Kraków 1991), Oblicza nowej duchowości (Kraków 1995), Aesthetics in Poland (Kraków 1996), Aesthetics for the Future (Kraków 1996), Wymiary piękna (Kraków 1998), Estetyka w świecie (t. I - V, Kraków 1985 - 1997), Poznanie i doznanie. Eseje z estetyki ekologii (Kraków 2000)

Życiorys

Maria Gołaszewska (z domu Naksianowicz) urodziła się 29. 06. 1926 roku w Kurzelowie. Maturę uzyskała na tajnych kompletach w Kielcach. W 1945 roku rozpoczęła studia filozoficzne i romanistyczne na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pod kierunkiem profesora R. Ingardena, w roku 1950 uzyskała magisterium, składając rozprawę maderską pt. Teoria spostrzeżenia według Maine de Birana. W 1946 roku poślubiła Tadeusza Gołaszewskiego. W trudnych politycznie latach 1950-1956 roku Gołaszewska pracowała w bibliotece i w szkole. Jednocześnie pod okiem R. Ingardena napisała rozprawę doktorską na temat Twórczość a osobowość artysty. Analiza procesu twórczego. W 1956 otrzymała stopień doktora filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W 1957 roku rozpoczęła pracę w dziale średniowiecznych rękopisów filozoficznych Biblioteki Jagiellońskiej. W tym samym roku została asystentką R. Ingardena, a później adiunktem w Katedrze Filozofii UJ. W 1961 powstała Sekcja Estetyki przy Polskim Towarzystwie Filozoficznym, w której Gołaszewska została wybrana członkiem Zarządu. Habilitację uzyskała w 1963 roku, stanowisko docenta otrzymała w 1969 roku, tytuł profesora nadzwyczajnego a w 1974, a profesora zwyczajnego w 1984 roku. Od 1970 roku należała do Komitetu Redakcyjnego "Studiów Estetycznych". Mocno związana była z Polskim Towarzystwem Filozoficznym oraz opublikowała w największych periodykach szereg znaczących rozpraw, które wpłynęły na kształt polskiej estetyki. W 1981 Gołaszewska utworzyła Zakład Estetyki IF UJ, którym kierowała do 1996 roku. Szczególnie na przełomie lat 70-tych i 80-tych była organizatorem środowiska estetyków w Polsce, zwłaszcza na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1971 roku zainicjowała coroczne ogólnopolskie konferencje, których tradycja przetrwała do dzisiaj. Szerokie spektrum zainteresowań zagadnieniami estetyki charakteryzuje głównie podejście fenomenologiczne i strukturalistyczne. Imponujący dorobek Gołaszewskiej obejmują właściwie wszystkie zagadnienia estetyki w ramach szeroko pojętej humanistyki. Fundamentalny wkład dla estetyki ma Jej teoria sytuacji estetycznej. Uwaga Gołaszewskiej cały czas zwrócona jest na aktualną problematykę w estetyce, czego wyrazem najnowsze publikacje. Gołaszewska uczestniczyła w wielu kongresach międzynarodowych, sama także organizowała w Krakowie międzynarodowe konferencje skupiające wiodące postaci świata nauki. Jest inicjatorką i redaktorką serii Estetyka w świecie, zawierającej tłumaczenia prac z estetyki światowej. Została członkiem Komitetu Nauk Filozoficznych PAN (z wyboru) na okres czterech lat; 1999-2003. Maria Gołaszewska nieprzerwanie uczestniczy w pracach Zakładu Estetyki IF UJ, służąc radą i pomocą młodszemu pokoleniu estetyków.

Michał Ostrowicki